

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Verwerende partijen: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Prejudiciële vragen

- 1) Is er sprake van een inbreuk op het aan artikel 2, onder c), van richtlijn 2001/29/EG ⁽¹⁾ ontleende uitsluitende recht van een fonogramproducent tot reproductie van zijn fonogram, wanneer van zijn fonogram minieme geluidsfragmenten worden overgenomen en op een ander fonogram worden vastgelegd?
- 2) Gaat het bij een fonogram dat minieme geluidsfragmenten bevat die van een ander fonogram zijn overgenomen om een kopie van het andere fonogram in de zin van artikel 9, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/115/EG ⁽²⁾?
- 3) Kunnen de lidstaten voorzien in een bepaling die — zoals de bepaling van § 24, lid 1, van de Urheberrechtsgesetz — preciseert dat de beschermingsomvang van het uitsluitende recht van de fonogramproducent tot reproductie [artikel 2, onder c), van richtlijn 2001/29/EG] en distributie [artikel 9, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/115/EG] van zijn fonogram zodanig inherent begrensd is dat een zelfstandig werk dat met vrij gebruik van zijn fonogram is vervaardigd, zonder zijn toestemming mag worden geëxploiteerd?
- 4) Wordt een werk of ander materiaal voor citeerdoeleinden gebruikt in de zin van artikel 5, lid 3, onder d), van richtlijn 2001/29/EG wanneer niet herkenbaar is dat een werk of ander materiaal van een derde wordt gebruikt?
- 5) Is er discretionaire ruimte bij de omzetting in nationaal recht van de Unierechtelijke bepalingen met betrekking tot het reproductie- en distributierecht van de fonogramproducent [artikel 2, onder c), van richtlijn 2001/29/EG en artikel 9, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/115/EG] en de beperkingen en restricties op deze rechten (artikel 5, leden 2 en 3, van richtlijn 2001/29/EG en artikel 10, lid 2, eerste volzin, van richtlijn 2006/115/EG)?
- 6) Op welke manier dienen de grondrechten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie in aanmerking te worden genomen bij de bepaling van de beschermingsomvang van het uitsluitende recht van de fonogramproducent tot reproductie [artikel 2, onder c), van richtlijn 2001/29/EG] en distributie [artikel 9, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/115/EG] van zijn fonogram alsook bij de bepaling van de draagwijdte van de beperkingen en restricties op deze rechten (artikel 5, leden 2 en 3, van richtlijn 2001/29/EG en artikel 10, lid 2, eerste volzin, van richtlijn 2006/115/EG)?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB 2001, L 167, blz. 10).

⁽²⁾ Richtlijn 2006/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom (PB 2006, L 376, blz. 28).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunalul Cluj (Roemenië) op 9 augustus 2017 — IQ/JP

(Zaak C-478/17)

(2017/C 347/22)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Cluj

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: IQ

Verwerende partij: JP

Prejudiciële vragen

- 1) Verwijst de uitdrukking „de gerechten van een lidstaat die bevoegd zijn om ten gronde over een zaak te beslissen” in artikel 15 zowel naar gerechten die de zaak in eerste aanleg behandelen als naar beroepsinstanties? Vastgesteld moet worden of de zaak op grond van artikel 15 van de Brussel II bis-verordening ⁽¹⁾ kan worden verwezen naar een gerecht dat beter in staat is de zaak te behandelen indien het bevoegde gerecht dat is verzocht de zaak te verwijzen naar een gerecht dat hiertoe beter in staat is, een beroepsinstantie is, terwijl het gerecht dat beter in staat is de zaak te behandelen een gerecht van eerste aanleg is.
- 2) In geval van een bevestigend antwoord op de eerste vraag, welk gevolg moet het bevoegde gerecht dat de zaak verwijst naar een gerecht dat beter in staat is de zaak te behandelen, verbinden aan het vonnis dat in eerste aanleg is gewezen?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000 (PB 2003, L 338, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (Ierland) op 9 augustus 2017 — Neculai Tarola/Minister for Social Protection

(Zaak C-483/17)

(2017/C 347/23)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Neculai Tarola

Verwerende partij: Minister for Social Protection

Prejudiciële vraag

Behoudt een staatsburger van een andere lidstaat van de Europese Unie die na de eerste twaalf maanden zijn recht van vrij verkeer te hebben uitgeoefend, het gastland binnenkomt en daar gedurende twee weken betaald werk verricht (anders dan in het kader van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd) en daarna onvrijwillig werkloos wordt, de status van werknemer voor een periode van ten minste zes maanden in de zin van artikel 7, lid 3, onder c), en artikel 7, lid 1, onder a), van richtlijn 2004/38/EG ⁽¹⁾, zodat hij op dezelfde grondslag als een staatsburger van het gastland aanspraak kan maken op socialebijstandsuitkeringen of, in voorkomend geval, op socialezekerheidsvoorzieningen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB 2004, L 158, blz. 77).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court of the United Kingdom (Verenigd Koninkrijk) op 14 augustus 2017 — Hoteles Piñero Canarias, S.L./Keefe (vertegenwoordigd door zijn procesvertegenwoordiger Nik Eyton)

(Zaak C-491/17)

(2017/C 347/24)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court of the United Kingdom